

מ"י 34284/12/13 - מדינת ישראל - משטרת ישראל - להב 433 נגד אהוד עמרם יפרח, חב' אהוד מאיר שאיבות בע"מ, חברת טיהל נכסים בע"מ, לי יפרח ו/או דליה יפרח

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 34284-12-13 מדינת ישראל ואח' נ' יפרח
תיק חיצוני: 171422 / 13_

בפני	כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
מבקשת	מדינת ישראל - משטרת ישראל - להב 433
נגד	
משיבים	1. אהוד עמרם יפרח 2. חב' אהוד מאיר שאיבות בע"מ 3. חברת טיהל נכסים בע"מ 4. לי יפרח ו/או דליה יפרח

החלטה

רקע ועובדות

1. לפני בקשת המבקשת להאריך את תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה למשך 180 יום נוספים, לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט 1969 (להלן: "**הפקודה**") וכן לפי סעיפים 21 ו-26 לחוק לאיסור הלבנת הון, תש"ס 2000.

2. זוהי בקשה רביעית להארכת החזקת תפוסים וצווי הקפאה לאחר שביום 17.12.13 נפתחה חקירה גלויה כנגד המשיבים ונוספים, בחשד לביצוע עבירות שוחד, מרמה, הלבנת הון ומיסוי בהיותם נותני שירותי לתאגיד המים "מי אביבים" ובהיקף של עשרות מיליוני שקלים.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקשת, כנגד המשיבים התגבשה תשתית חקירתית מבוססת לעבירות שוחד, מרמה, הלבנת הון ועבירות מיסוי, התיק נמצא מזה תקופה ביחידת התביעות, פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), השוקדת בימים אלו על מכתבי שימוע לחשודים.

4. עוד מוסיפה המבקשת כי בכוונת הפרקליטות היה להגיש את מכתבי השימוע בסוף שנת 2015, כפי שהצהירה בדיונים קודמים ואולם, באותה עת, התגלה כי החשוד המרכזי, נמלט מהארץ והפרקליטות נדרשה לבחון מחדש את כתב האישום.
5. לטענת המבקשת, מדובר בתיק רחב היקף באופן חריג הן מבחינת חומר החקירה שהצטבר והן מבחינת מורכבותו.
6. במסגרת החקירה, תוך הסתמכות על צווי תפיסה שיפוטיים, נתפסו מידי המשיבים ברישום ובפועל רכוש הכולל נכסי נדל"ן, כלי רכב, חשבונות בנק, כספים במזומן ויתרות כספים בתאגיד מי אביבים.
7. בחלוף הזמן שוחררו חשבונות בנק, כספים במזומן, כלי רכב, נכסי נדל"ן ויתרות כספים בתאגיד מי אביבים של המשיבים וכיום תפוסים בידי המבקשת ברישום ובפועל נכסי נדל"ן, כלי רכב, ויתרות כספים בתאגיד מי אביבים.
8. עילות הבקשה העיקריות הינן מניעת הברחת רכוש על ידי המשיבים או מי מטעמם והבטחת אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס לפי הוראות סעיף 21 (א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס 2000 ו/או פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט 1969.
9. במהלך הדיון הוסיפה המבקשת כי ככל שבית המשפט ימצא לשחרר נכסים למרות התנגדותה היא מבקשת כי זה יעשה מכלי הרכב התפוסים.
10. המשיבים התנגדו לבקשה וטענותיהם הועלו במסגרת הדיון שהתקיים בפניו ביום 23.5.16.
11. לטענת המשיבים חלף זמן רב מאז נפתחה החקירה ועד שהוגשה הבקשה הרביעית במספר, לחלוף הזמן מספר משמעויות, ראשית, התנהלות החקירה והתמשכותה גרמו לכך שהיקף הפעילות של החברה צנח בכמעט 80%, לאור העובדה שהמשיבים נאלצו להפסיק עבודתם עם חברת מי אביבים שהיקף הפעילות היווה חלק נכבד מהכנסות החברה, וכן היעדר יכולתה של המשיבה 2 לגשת למכרזים, נוכח החקירה.
12. בשנת 2014, הפסידה המשיבה 2 כמעט 6 מיליון ₪, החברה מהווה בסיס להכנסה של העובדים בחברה. כיום יש בחברה כ - 22 עובדים, לפני החקירה היו 60 עובדים, אשר מרביתם פוטרו ותזרים החברה הפך שלילי. אלה מחייבים את המשיב 1 לפנות למקורות פרטיים כדי להתקיים ואלה נגמרו. הרכוש התפוס נועד לאפשר קיום החברה והמשיב. המבקשת מונעת מהמשיבים לקיים עצמם באופן סביר.
13. לא זו בלבד שהמשיבה 2 איננה רשאית לגשת למכרזים של תאגידי מים, קרה מצב בו המשיבה 2 הגישה

מועמדות למכרז וזכתה ולאחר מספר חודשים הודיעה החברה המבצעת כי היא מבטלת את ההתקשרות עם המשיבה 2 וזאת לנוכח החקירה הפלילית המתנהלת, כפועל יוצא מכך, החוזה היחיד שהמשיבה 2 יכולה הייתה להתקיים בזכותו בוטל.

14. לטענת המשיבים, דוגמאות אלה מוכיחות לבית המשפט כי נגרמים להם נזקים על בסיס יומי אשר יובילו לחיסול המשיבה 2. החזרת התפוסים תוכל לסייע למשיב בהחייאת החברה ובהמשך הפעילות ויהיה בכך מסר למבקשת שהם לא יכולים לשבת ולצפות שבית המשפט ייתן הארכות תפוסים פעם אחר פעם.

15. כל שיש כרגע בפני בית המשפט הוא חשד סביר, יכול שמעבר לכך לא יהיה כל חשד, החקירה נמשכת כשנתיים וחצי. ויכול לחלוף עוד פרק זמן ארוך עד המשפט, ככל שיוגש כתב אישום יסתיים וגם אם המשיב יורשע בסופם של ההליכים סביר כי סכום הכסף שיחולט יהיה נמוך בהרבה מהסכום התפוס בידי המבקשת.

16. עוד מוסיפים המשיבים וטוענים כי בידי המבקשת תפוסים נכסים בהיקף של מעל ל - 30 מיליון ₪. המשיב הסביר בחקירותיו את כל התזה שהוצגה בפניו לעניין ביצוע עבירת השוחד וניפוח החשבוניות. סך עבודתו בשנים הרלוונטיות עמד על 40 מיליון ₪ והרי לא ייתכן כי בתקופה זו לא בוצעו עבודות כלל.

17. בשלב זה לא ניתן להסתפק בראיות שמקימות חשד סביר, אנחנו נמצאים בשלב בו הפרקליטות גיבשה כתב אישום, כלומר המבקשת סבורה כי בידיה ראיות ברמה של מעבר לספק סביר.

18. נקודת האיזון חייבת להשתנות, כלל הוא שהתפוסים אמורים להיות מוחזרים בתוך תקופה בת 6 חודשים אם לא מוגש כתב אישום, ההארכה איננה לצמיתות.

19. המשיבים הפנו להנחיות היועמ"ש, הנחיה מס' 4.1202 שלפיה יש לסיים את החקירה מקום בו היא גורמת נזק לחשוד באופן קשה בניהול עסקו.

20. לטענת המשיבים התפיסה בוצעה שלא כדין והסמכות לדון בתפיסת נכסים שלא בוצעה בהם עבירה מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון הינה לבית המשפט המחוזי ולא לבית משפט זה, ב"כ המשיב הדגיש כי בעבר טענה זו התקבלה על ידי בית משפט זה, הערעור שהוגש על ידי המבקשת לבית המשפט המחוזי התקבל ובקשת רשות ערעור מטעמם נמשכה לאור המלצת בית המשפט העליון. ואולם, לטענת המשיבים מאז חלו שינויים בפסיקה ובית משפט זה מחויב להחלטת בית המשפט העליון ולפיכך יש להורות על שחרור כלל התפוסים בתיק, ובפרט אלו שמקורם אינו בעבירה.

21. בדיון שהתקיים בפניי ביום 23.5.16 הגישה המבקשת לעיוני טיוטת כתב אישום והוסיפה כי חלק מהחשודים קיבלו מכתבי שימוע וכי מכתבי שימוע נוספים, עתידים להישלח בתקופה הקרובה לחשודים הנוספים.

22. כמו כן, בעניינם של המשיבים הוצגה לעיוני אף הודעה שנגבתה ביום 4.5.16, אשר לטענת המבקשת מחזקת את מעורבות המשיב בעבירות המיוחסות לו.

23. בעניינם של המשיבים שלפניי ניתנו מספר החלטות במסגרתן הותווה הליך החזרת התפוסים וכן הכללים וההלכות העומדות בפני בית המשפט בבואו להכריע בסוגיה, אני מפנה את הצדדים לקרוא את ההחלטות הקודמות בד בבד עם החלטה זו.

24. בניגוד להבטחתה המפורשת של המבקשת עוד במהלך חודש ספטמבר 2015 כי עד לסוף השנה יישלחו מכתבי שימוע לחשודים הרי שאלה טרם נשלחו ואנו עומדים במחצית שנת 2016.

כפי שקבעתי בעבר אני מוצא לשוב ולהדגיש גם כיום, כי מצב זה אינו מידתי וזו בלשון המעטה ומוביל לכך שכך המאזניים מוטית לעברם של המשיבים וזאת למרות החשדות הכבדים.

25. מאז פרוץ החקירה, מעצרים של החשודים ותפיסת הנכסים, חלפו למעלה משנתיים ומחצה.

אינני מקבל את טענת המבקשת כי לנוכח העובדה כי החשוד המרכזי עזב את גבולות הארץ ויש חשש כי ברח, היה בה כדי לעכב את שליחתם של מכתבי השימוע, בייחוד מקום בו החשוד, אשר עניינו נדון בפניי, מיוצג, הוגשו מספר בקשות על ידי באי כוחו בענייננו, במהלך התקופה, התקיימו דיונים וניתנו החלטות.

26. על פי המסמכים אשר הוצגו לעיוני הנזקים הנגרמים למשיבים הינם נזקים כבדי משקל והינם על בסיס יום יומי, כאשר אנו נמצאים 28 חודשים לאחר פרוץ החקירה ולחשודים, המשיבים 1-2 שלפניי עומדת עדיין חזקת החפות.

27. אלמלא הייתה מוגשת לעיוני טיוטת כתב אישום וכן ההודעה שנגבתה, נכון הייתי להורות על שחרור חלק משמעותי מהתפוסים בתיק. ואולם, עיון בטיטת כתב האישום מלמד כי מיוחסים למשיבים מעשים חמורים ביותר של קבלת שוחד בסכומים גבוהים מאוד, ביצוע עבירות של הלבנת הון ומס בהיקפים גבוהים.

בנסיבות העניין ובהינתן העובדה כי אינני מעלים עין מהעובדה כי מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת אותה בית המשפט מלווה מראשיתה, הרי שאין מנוס אלא להיעתר לבקשת המבקשת ולהורות על הארכת התפוסים ואולם למשך תקופה של 120 יום נוספים בלבד.

28. יחד עם זאת בהתחשב בכך שיכול לחלוף עוד זמן רב עד שיוגש כתב אישום אני מורה על שחרור כלל הערבויות העומדות לזכות המשיבים בתאגיד המים מי אביבים (סכום משוער של כ - 450,000 ₪, כפי שנמסר על ידי המשיבים בעת הדיון בעניינם). עוד אני מורה על שחרור סך נוסף של 550,000 ₪ מסך המזומנים התפוסים בתאגיד מי אביבים.

כספים אלה ישוחררו בעיקר לצורך פעילותה השוטפת של החברה והן למחייתם של המשיבים.

לא מצאתי להורות על הסרת העיקולים שהוטלו על כלי הרכב נוכח בקשת המשיב 1 שלפיה לא יוכל למכור את כלי הרכב שכן הוא עושה בהם שימוש לפעילות החברה.

29. בהערת אגב ברצוני לציין כי המשיבים העלו בתגובתם את הטענה כי התפיסה אינה חוקית ואיננה עומדת בדרישות החוק לאיסור הלבנת הון. טענה זו הועלתה על ידי המשיבים בעבר ובעניין זה ניתנה החלטה מפורטת על ידי ביום 28.12.14 במסגרת תיק 34291-12-13 + 34284-12-13. במסגרת החלטה זו מצאתי לקבל את טענת המשיבים בדבר חוסר סמכות.

על החלטה זו הוגש ערר על ידי המבקשת, אשר התנהל במסגרת תיק ע"ח 28595-01-15, במסגרתו קיבלה כב' השופטת עטר את טענת המבקשת והפכה את ההחלטה. משכך, ובנסיבות העניין, לא מצאתי לשוב ולהידרש לטענה בדבר היעדר סמכות בשנית. המשיבים, היו רשאים לפעול על פי האמצעים העומדים לרשותם לפי דין ולהגיש בקשת רשות ערעור פלילי לבית המשפט העליון, משלא עשו כן, הרי שהחלטת בית המשפט המחוזי בעניינם של המשיבים מחייבת את בית משפט זה בהליך שלפניי.

זאת ועוד הרי שהחלטת בית המשפט העליון אליה הפנה ב"כ המשיב, ע"פ 6145/15 **רונאל פישר נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.10.15, יכול שיהיה בה כדי לשנות את ההלכה, ואולם דבריו של כב' השופט זילברטל נאמרו באמרת אגב, כאשר הצדדים כלל לא העלו טענות אלה בפניו, ואף מסיבה זו דין הטענה להידחות.

30. אני מעכב את ביצוע החלטתי זו עד ליום 9.6.16 שעה 12:00.

31. החומר הסודי שהוגש לבית המשפט, מוחזק בכספת בית המשפט ויימסר לנציג היחידה החוקרת.

32. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ו, 31 מאי 2016, בהעדר הצדדים.